

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Henrici Canisi[i] Noviomagi, Belgæ, Jn Academia
Ingolstadiensi SS. Canonum Profess. Ordinarii & Primarii,
Opera Quæ De Ivre Canonico Reliqvit**

Canisius, Heinrich

Coloniae Agrippinae, 1662

Tit. XII. De postulatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62169](#)

curam animarum annexam habent, nemo assumitur, nisi qui vigesimum quintum ætatis annum attigerit, & à scientia ac moribus commendetur. Assumptus vero eum Ordinem, quem ministerium requirit, (nisi eo antea insignitus sit) intra tempus à Canonibus præfixum lascipere redetur, sub pena privationis officii, si monitus non paruerit, d. cap. Cùm in cunctis §. inferiora, addo Concil. Trid. Sess. 22, cap. 12, de reform. & Sess. 7, cap. 13, Sess. 22, cap. 4, Ad cæteras autem dignitates vel personas, quibus animarum cura nulla subsistit, Clerici, alioquin idonei & XII. annis non minoribus, recte admittuntur, Concil. Trid. d. cap. 12, §. ad ceteras, addo cap. unic. De aetate & qualit. in 6, ubi permittitur Episcopo dispensare tam maiore 20, annis in dignitatibus & personis non curatis.

§. 19. Quæ in Abbatissam & Priorissam eligi possit.

In Abbatissam aut Priorissam (ubi Monasterium per Priorissam gubernatur) nulla eligitur,

nisi trigesimum annum compleverit, & expressè professa sic ordinem regularem, ex Constitutione Bonifacii VIII. in c. Indemnitatib. 4, in princ. De elect. lib. 6, Alter verò ex præscripto Concilii Tridentini, cuius hæc verba sunt: Abbatissa & Priorissa, & quocumque alio nomine præfesta vel præposita appelletur, eligatur non minor annis quadraginta & quæ octo annis post expressam professionem laudabiliter vixerit. Quod si his qualitatibus non reperiatur in eodem monasterio, ex alio ejusdem Ordinis eligi possit. Si hoc etiam in communione superiori, qui electioni præst, videatur, ex iis, quæ in eodem monasterio annorum trigesimum excellerint, & quoque saltem annis post professionem rectè vixerint, Episcopo vel alio Superiori consentiente, eligatur, Sess. 15, c. 7, de regularib. In Abbatæ retinemus quod proximo §. dictum est. Glossa add. c. Indemnitatibus, in V. trigesimum, Par. norm. add. §. inferiora.

DE POSTULATIONE.

TITULUS XII.

§. 1. Postulatio quare introducta, & qui rectè postulentur.

Postulatio in subsidium electionis introducta est, ut scilicet is, qui per Canones eligi prohibetur, saltem postulationis subsidio juvetur; per hanc enim à Superiori petitur gratia impedimenti Canonici remittendi, quod eligendo obstat, c. 3, c. penalt. Ext. De postular. Pralat. Veluti si de laico in Episcopum assumendo agatur, c. Ofis & §. 6, contradicit. 6, vel de eo, qui illegitimè natus, c. Inpotuit 2 o. Ext. de elect. aut ætate minor est, c. unico hoc tit. in auctorav. communib. Hi enim, cum eligi prohibeantur, postulationis operib; levandi sunt, c. Cùm in cunctis 7, Ext. De elect. §. 7am quod 17, sup. sit prox. dum tamen is, quæ etate minor est, XXVII. annum attigerit, ex Constitutione Joannis XXII. quâ & illi, qui ordinis Mendicantium sunt, ad Ecclesiæ inferiores Cathedralibus, & ad monasteria extra suos Ordines postulari prohibentur: adjectâ clausulâ irritante, aliisque pœnis in transgressores, d. c. unicoh. t.

§. 2. Episcopus in ius loci ad alium postulari, non eligi potest.

Similiter Episcopus, cùm Ecclesiæ suo spiritali matrimonio alligatus sit, c. 2, & c. 3, Ext. De translat. Episcop. ad alium Episcopatum non eligi,

sed postulari debet, c. 4, c. fin. Ext. hoc sit. Idem observandum est & in cæteris impedimentis Canonicis; dum modò eorum dispensatio neque difficilis, neque dura Ecclesiæ futura sit. Panorm. ad c. fin. n. 8, circa fin. Ext. De postular. Pralat. ubi ille ganter distingue.

§. 3. Cautione circa postulationem.

Cavendum verò in postulatione est, ne is, qui postulandus est, eligatur, seu postuletur, hujus verbi, postulo, mentioæ facta, d. c. fin. Licet enim iure antiquo promiscuus usus esset verborum, Postulationis & Electionis, §. his omnibus diff. 6, can. Literas diff. 63, hodie tamen a se invicem plenè distincta sunt, d. c. fin. adeò ut ne quidem ha formulæ admittantur, Eligio postulando, vel, Postulo eligendam; cum nec vera electio, nec vera postulatio resulteret ex ipsis, quin sibi potius invicem adseretur; aut Eligio in postulandum, vel Postulo in eligendum; cum rem imperfectam significare volentur. Item Eligio & Postulo, prout potest melius: de jure valere (cùm incertitudinem continant, iuxta ip. in cap. unio De postul. lib. 6,) nisi postremā hæc spece probabilitet dubitaretur, utrum quis eligendus,

dus, an postulandus esset. Quo casu postulatus aut electus consensus tempore (quod meastrum est post præsentationem sibi factam, cap. Quām sit 6, De elect. lib. 6,) viam electionis vel postulacionis (ne in incerto vagetur) eligere necessariō teneatur, & usq; electā ad alteram regressum non habet, d.c. unico.

§. 4, De votis postulantium.

Sed de suffragiis postulantium videamus. Et enim, si omnia vota in eorum cumdem que conveniunt, dubium non est, quia postulatio legitima.

mē celebrata sit, cap. 3, §. 4, in fine Ext. eod. cap. Cupientes 16, §. fin. De elect. lib. 6, idem, si pro maiore parte postulantum, Goffredus, quem sequitur Panorm add. cap. 3, n. 12, & probatur per text in l. Quod major 19, D. Ad municip in cap. 1, in fine Ext. De his que sunt à Prelat. At si coocurrat postulatio cum electione, hic necesse est, numerus postulantium duplo major sit eligentium; alioqui elecōia præferrunt, c. Scriptum 40, Ext. De elect. & ibi late Panorm. & Imola. Et ratio est, quia postulatio gratiā nicitur, electio iure, quod expugnat difficultius est.

DE CONFIRMATIONE.

T I T U L U S XIII.

§. 1. Electus confirmari debet.

Peractā electione, non statim electus admittendā Ecclesie suae jus habet, sed necesse est, prius confirmetur à superiori suo, cap. Nihil 4, Ext. De elect. Abbas enim, aliqui interiores, à suo Episcopo, cap. Cum monasterium 13, Ext. De elect. Episcopus à suo Archiepiscopo, cap. Dilectus 33, eod. cap. 2, Ext. De translat. Episc. can. fin. dist. 6, Archiepiscopus à suo Patriarcha, & hic consequenter à S. Pontifice confirmandi sunt, nisi ex his quispiam Romanz Sedi immediatē subjectus sit: aut S. Pontifex singulari jure sibi reservaverit confirmationem, velut in Episcopis Germaniæ vigore Concordatorum. Panorm. ad cap. Cūm Ecclesia 31, n. 8, Ext. De elect. per cap. Antiquam De privilegi Hostiens in Summa hoc sit. num. 27, Confer & Pontificale Rom. & qua ad calcem huius summa inuenies. Nam his casibus confirmatione petenda erit à Sede Apostolica, d. cap. Nihil 5, ceterum cap. Cum venerabilis 7, Ext. De conject.

§. 2, De necessitate confirmationis.

Quæ usque adeò obtinent, ut, si electus, omis- sa confirmatione, quovis etiam titulo aut prætextu administrationi Ecclesie suæ se ingesserit, jus ex electione sibi qualitatem ipso facto amitteret, cap. Avaritia De elect. lib. 6, d. cap. Nihil 4, circa prīm. cap. Qualiter 7, Ext. De elect. His tamen exceptis, qui extra Italiā in concordia electi, à S. Pontifice confirmandisunt; quibus ex con-cessione Concilii Lateranensis, propter necessitatē Ecclesiæ & utilitatem, potestas facta

est etiam ante confirmationes administrandi tam spiritualia quām temporalia Ecclesie suæ; dummodo ex rebus Ecclesiasticis nihil proflus alienent, d. cap. Nihil 4, §. ceterum eod. Idque à Bonifacio VII. & ad Abbatillas certo modo proiectum est, in cap. Indemnitatis 43, §. si verè §. cate- rūm eod. in 6.

§. 3, Ordō petenda confirmationis.

Caterūm petendā confirmationis ordo hic à Gregorio X. in Concilio Lugdunensi præscriptus est, ut electores, quamprimum commode possint, electi assensum habent, quem electus intra mensē à tempore insinuatæ electionis accommodare, & deinde intra tres alios menses subseqentes, confirmationem petere teneat, sub pœna privationis juris per electionem sibi adquisiti, nisi justa causa electi moram excuset, c. Quām sit 6, De elect. lib. 6, Verū postea Nicolaus III hoc trimestre tempus immutavit in electis ad Cathedrales vel Regulares Ecclesiæ, quorum confirmatio ad Summum Pontificem spectat, vel interjecta appellatione devolvitur; ut infra unum mensē post consensum vel no- titiam electionis, ipsimē ad Sedem Apostolicam iter arripiant, & ad conficiendum tantum tem- poris sumant, quantum necesse erit pro locorum intervallo. Pleraque alia adjectit, quæ ex ipso contextu Decretalis rectius petuntur, c. Cupien- tes 16, De elect. lib. 6, juncto c. Si postquam 33, eod. lib. 6.

Illi 3

§. 4, Con-